

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 13Co/6/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6721204015
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 03. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ama Odalošová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2024:6721204015.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Amy Odalošovej a sudcov Mgr. Martina Štubniaka (sudca spravodajca) a JUDr. Vladimíra Šalamúna, v spore žalobcu A. B., narodeného XX. XX. XXXX, s trvalým pobytom B. C. XXX/XX, XXX XX D., právne zastúpeného JUDr. Jozefom Veselým, advokátom, so sídlom Mierová 1, 990 01 Veľký Krtíš, proti žalovanému: GynVi s.r.o., so sídlom 29. augusta 608/3, 963 01 Krupina, IČO: 47 996 005, o zaplatenie 3.143,60 Eur, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Zvolen č. k. 12C/44/2021-156 zo 7. októbra 2022, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu zrušuje a vec mu vracia na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Zvolen (ďalej aj „okresný súd“, alebo „súd prvej inštancie“, resp. „prvoinštančný súd“) napadnutým rozsudkom zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal zaplatenia sumy 3.143,60 Eur na tom základe, že túto sumu uhradil spoločnosti SPP, a.s. v súvislosti s dodávkou zemného plynu, ktorý však spotreboval žalovaný ako nový vlastník nehnuteľností vedených na LV č. XXX k. ú. D., ktorý si odber zemného plynu prehlásil na seba až koncom novembra 2019. Náhradu trov konania prvoinštančný súd žalovanému nepriznal.

2. Súd prvej inštancie aplikoval ust. § 420 ods. 1, § 442 ods. 1 a § 451 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) a uviedol, že predmetom sporu je zaplatenie nedoplatku za plyn za november 2019. Nedôvodnosť žaloby následne založil v podstate na tom, že v konaní nebol doložený preberací a odovzdávací protokol ohľadne vody, elektriny a plynu ako energií súvisiacich so žalovaným odkúpenými nehnuteľnosťami, naopak, bolo potvrdené, že takýto písomný protokol nebol spísaný a preto zo strany žalobcu nebolo preukázané naplnenie podmienok pre vznik zodpovednosti za škodu podľa § 420 ods. 1 OZ. Žalobca teda neunesol svoje dôkazné bremeno. Okrem toho prvoinštančný súd uviedol, že pokiaľ žalobca súhlasil s úhradou pohľadávky voči SPP formou súdneho zmieru, nie je žalovaný povinný hradiť trovy súvisiace s touto pohľadávkou. Prvoinštančný súd potom uzavrel, že nebol dôvod na náhradu škody a už vôbec nie na vydanie bezdôvodného obohatenia a preto žalobu v celom rozsahu zamietol. O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) vzhľadom na plný úspech žalovaného, ktorému však žiadne trovy konania nevznikli.

3. V zákonnej lehote podal proti rozsudku odvolanie žalobca, ktorý namietal, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a že rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Okrem toho žalobca v odvolaní uviedol, že napadnuté rozhodnutie svojim odôvodnením nespĺňa parametre ust. § 220 ods. 2 CSP, pretože rozsudok je nejasný a nezrozumiteľný. Za nesprávne právne posúdenie označil žalobca to, že absencia písomného preberacieho protokolu mala spôsobiť jeho neúspech v spore, jasne však bolo preukázané, že jediný subjekt, ktorý v rozhodnom období od 28. 10. 2019 do 27. 11. 2019 odoberal zemný plyn bol žalovaný. Z toho je zrejmé, že po podaní žaloby zo strany SPP bol nútený zaplatiť za odber plynu, ktorý v skutočnosti neodobral. Tento odoberal žalovaný a v dôsledku toho vzniklo na jeho strane bezdôvodné

obohatenie. Hodnotenie dôkaznej situácie v rozsudku je nejasné a nepresvedčivé, pretože svoje dôkazné bremeno uniesol.

4. Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu navrhol rozsudok potvrdiť. Podľa neho žalobca nepredložil dôkaz, kedy došlo k fyzickému odovzdaniu nehnuteľností. Žalobca nepreukázal ani v ktorom období malo dôjsť k vysokému odberu plynu, keďže nepredložil skutočné stavy plynomeru v danom období. Od 04. 06. 2019 do 17. 11. 2019 v nehnuteľnosti nikto nebyval, nebola vykurovaná a teda žiadna spotreba plynu tam nebola. Už v novembri 2018 bol na plynomeri stav 5545 m³, hoci v tom čase žalobca nahlásil stav 2188 m³ a v októbri 2019 nahlásil stav 2319 m³. Žalobca sa teda dostal do dôkaznej núdze.

5. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), vec preskúmal v rozsahu určenom ustanoveniami § 379 a § 380 CSP a bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 389 ods. 1 písm. b) a c) CSP zrušil a vec mu podľa § 391 ods. 1 CSP vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

6. Odvolanie žalobcu vyhodnotil odvolací súd ako opodstatnené. Súd prvej inštancie neodôvodnil svoje rozhodnutie v súlade s ust. § 220 ods. 2 CSP, lebo z neho nie je možné zistiť, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty sporových strán a ktoré právne významné skutočnosti boli preukázané a ktoré nie a na základe akých dôkazov. Napadnuté rozhodnutie totiž iba uvádza čoho sa žalobca domáhal a na akom základe, popisuje vyjadrenia sporových strán a vymenúva niektoré dôkazy, prípadne ich obsah a potom cituje ustanovenia použitých právnych predpisov, za ktorými nasleduje už len pomerne nesúrodý text (14. odsek odôvodnenia napadnutého rozsudku), z ktorého možno vyvodiť, že nedôvodnosť žaloby bola spôsobená absenciou preberacieho a odovzdávacieho protokolu ohľadne nehnuteľností, ktoré žalovaný odkúpil od žalobcu a jeho manželky kúpnu zmluvou zo dňa 04. 06. 2019. Takéto odôvodnenie je nepostačujúce, pretože odhliadnuc od toho, že vôbec nevysvetľuje v čom absencia preberacieho protokolu spôsobuje nenaplnenie podmienok pre vznik žalobcom uplatneného nároku na náhradu škody podľa § 420 ods. 1 OZ, z rozhodnutia je zrejmé, že súd prvej inštancie sa vôbec nezaoberal podstatou veci, ale riešil parciálne otázky, ktoré pre rozhodnutie nemali zásadný právny význam. Podstata veci totiž spočíva v tom, či zemný plyn uhradený žalobcom spoločnosti SPP bol spotrebovaný žalovaným v čase po prevzatí kúpených nehnuteľností, ako to tvrdil žalobca v podanej žalobe alebo išlo o zemný plyn spotrebovaný ešte žalobcom a jeho rodinou, ktorí dodávateľovi plynu v minulosti nenahlasovali reálny stav plynomeru, ako sa tým bránil v spore žalovaný už v podanom odpore proti platobnému rozkazu. Na túto skutkovú otázku nedáva rozhodnutie prvoinštančného súdu žiadnu odpoveď, hoci je pre výsledok sporu kľúčová. Možno už len doplniť, že súd prvej inštancie neurobil v tomto smere takmer žiadne skutkové zistenia a s nimi súvisiace závery, v dôsledku čoho potom ani nemohol vec správne právne posúdiť. Čiže aj tieto skutočnosti žalobca opodstatnene vytykal v podanom odvolaní, pričom všetky uvedené nedostatky rozhodnutia prvoinštančného súdu boli takého charakteru, že jediným riešením muselo byť jeho zrušenie a vrátenie veci na ďalšie konanie a nové rozhodnutie prvoinštančného súdu.

7. V prvom rade je teda potrebné uviesť, že nebolo sporným, že kúpnu zmluvou zo dňa 04. 06. 2019 (č. I. 7 a nasl. spisu) žalobca s manželkou odpredali žalovanému nehnuteľnosti vedené na LV č. XXX k. ú. D. za kúpnu cenu 25.000,- Eur. Z výpisu z uvedeného listu vlastníctva (č. I. 10 a nasl.) je zistiteľné, že vklad vlastníckeho práva na základe kúpnej zmluvy v prospech žalovaného bol do katastra nehnuteľností povolený dňa 11. 06. 2019 pod č. A. XXX/XXXX.

8. V článku VI. kúpnej zmluvy sa strany dohodli, že predávajúci odovzdajú predmet kúpy kupujúcemu najneskôr do 14. 07. 2019 (E. X.). Zmluvné strany sa súčasne dohodli, že najneskôr do 7 pracovných dní po odovzdaní zabezpečia u poskytovateľov plnení spojených s užívaním predmetu zmluvy (elektrina, voda) odhlásenie pôvodného vlastníka predmetu zmluvy a nahlásenie nového vlastníka (E. X.).

9. Súčasne žalobca dňa 04. 06. 2019 vystavil žalovanému plnomocenstvo (č. I. 48 spisu), ktorým ho splnomocnil na „prepis“ nielen dodávky elektrickej energie a vody, ale aj zemného plynu vo vzťahu k spoločnosti SPP. Trvanie plnomocenstva bolo obmedzené do 31. 07. 2019.

10. Z podania žalobcu zo dňa 09. 12. 2021 (č. I. 43 a nasl.) a rovnako aj z výpovede jeho dcéry A. A. na pojednávaní dňa 09. 09. 2022 vyplynulo, že bola užívateľkou predmetných nehnuteľností až do ich predaja žalovanému, s ktorým v súvislosti s predajom komunikovala namiesto žalobcu ako ich vlastníka.

Nehnutelnosti žalovanému po predaji potom aj odovzdávala, pričom nehnuteľnosti opustila o niečo skôr. Konateľ žalovaného na pojednávaní dňa 22. 03. 2022 uviedol, že k prevzatiu kúpených nehnuteľností i kľúčov od nich došlo niekedy v mesiaci júl 2019 a s užívaním nehnuteľností začali niekedy v novembri roku 2019 s tým, že od 04. 06. 2019 do 17. 11. 2019 v dome nikto nebýval a teda žiadna spotreba zemného plynu tam nebola.

11. V súvisiacom spise sp. zn. 17Csp/49/2020 (kde predmetom konania bol nárok spoločnosti SPP uplatnený voči žalobcovi z titulu dodaného zemného plynu) sa nachádza faktúra za obdobie 19. 10. 2018 až 28. 10. 2019, podľa ktorej bol stav meradla zemného plynu v odbernom mieste týkajúcom sa predmetných nehnuteľností ku dňu 19. 10. 2018 na úrovni 2169 m³, ku dňu 30. 11. 2018 na úrovni 2188 m³ a ku dňu 28. 10. 2019 na úrovni 2319 m³. Vo faktúre za nasledujúce obdobie 29. 10. 2019 až 27. 11. 2019 je uvedené, že ku dňu 29. 10. 2019 bol stav meradla na úrovni 2319 m³. Avšak o necelý mesiac bol stav meradla ku dňu 27. 11. 2019 podľa tejto faktúry už na úrovni 7083 m³.

12. Žalovaný k svojmu odporu proti platobnému rozkazu priložil fotografiu (č. I. 35, resp. č. I. 144 spisu), podľa ktorej však už dňa 29. 10. 2018 bola na predmetnom meradle hodnota 5545 m³, pričom z odpovede SPP zo dňa 13. 04. 2022 (č. I. 105 spisu) vyplýva, že odpočet dňa 30. 11. 2018 s hodnotou 2188 m³ bol realizovaný odhadom, takisto odhadom bol realizovaný aj odpočet dňa 28. 10. 2019 s hodnotou 2319 m³ a až následný odpočet dňa 27. 11. 2019 s hodnotou 7083 m³ urobil žiadateľ o zmenu odberateľa na odbernom mieste. Ako vyplynulo z tvrdení žalobcu i z výpovede svedkyne F. B. a aj konateľa žalovaného (ktorý sa na pojednávaní dňa 22. 03. 2022 vyjadril, že v novembri 2019 prehodnotil situáciu a rozhodol sa uzavrieť zmluvu s SPP), zmenu odberateľa zemného plynu realizoval žalovaný žiadosťou zo dňa 22. 11. 2019 (č. I. 48pv spisu), podľa ktorej bol stav meradla 7083 m³. K tejto žiadosti odvolací súd uvádza, že pre rozhodnutie v spore nie je právne významné, kto ju v skutočnosti podpísal, preto je úplne zbytočné zisťovať pravosť podpisu žalobcu na nej znaleckým dokazovaním (ako na to poukazoval okresný súd vo svojom rozhodnutí uvádzajúc, že žalobca znalecké dokazovanie v tomto smere nežiadal). Je totiž zrejme, že žalobca žiadosť nepodpísal, pretože prepis – zmenu odberateľa zemného plynu v novembri 2019 zabezpečoval žalovaný bez súčinnosti so žalobcom. Právny význam žiadosti je v tom, že žalovaný v nej uviedol stav meradla 7083 m³ ku dňu žiadanej zmeny odberateľa 22. 11. 2019 a tento stav potvrdzuje aj žalovaným predložená fotografia meradla zo dňa 17. 11. 2019 (č. I. 35 spisu). Tento stav meradla na podklade podanej žiadosti potom pojala do predmetnej faktúry za obdobie 29. 10. 2019 až 27. 11. 2019 spoločnosť SPP.

13. Ak teda podľa žalovaným predloženej fotografie bol stav meradla zemného plynu na konci októbra 2018 na úrovni 5545 m³, v čase prevzatia kúpených nehnuteľností žalovaným v júli 2019 nemohol stav toho istého meradla vykazovať rádovo oveľa nižšie hodnoty, ktoré boli potom použité ako vstupné údaje ohľadne spotreby zemného plynu v oboch vyššie označených faktúrach vystavených zo strany SPP žalobcovi. Tento záver nasvedčuje dôvodnosti obrany žalovaného, že zo strany žalobcu ako predchádzajúceho vlastníka nehnuteľností, resp. jeho dcéry A. A., ktorá ich užívala, zrejme nebolo dodávateľovi nahlasované skutočne spotrebované množstvo zemného plynu. Nasvedčuje tomu aj nepresvedčivá výpoveď menovanej, ktorá uviedla, že plynomer ani raz nevidela a jeho stav asi odpisovali plynári, čo ale nesúhlasí s odpoveďou spoločnosti SPP zo dňa 31. 01. 2020 (č. I. 46pv súvisiaceho spisu sp. zn. 17Csp/49/2020) na reklamáciu žalobcu, v ktorej bol upozornený, že na predmetnom odbernom mieste nebol od dátumu uzavretia zmluvy 12. 01. 2016 fyzicky odpočítaný stav plynomeru, lebo plynomer nebol prístupný príslušným pracovníkom, aby vykonali fyzický odpočet.

14. Týmito skutočnosťami sa súd prvej inštancie vôbec nezaoberal, hoci (aj) na ich základe mal dospieť k tomu, kedy došlo k spotrebovaniu zemného plynu, ktorého cenu žalobca uhradil spoločnosti SPP na podklade zmluvy uzavretého a súdom schváleného v konaní sp. zn. 17Csp/49/2020. V tomto smere nemá pre rozhodnutie sporu žiadnu právnu relevanciu skutočnosť, že si sporové strany v súvislosti s prevzatím predávaných nehnuteľností nespísali preberací protokol, v ktorom by uviedli stavy jednotlivých médií (vody, elektriny, plynu).

15. Pokiaľ ide o žalobcom v žalobe uvedené tvrdenie, že porušenie povinnosti na strane žalovaného spočíva v tom, že na základe udeleného splnomocnenia nevykonal zmenu odberateľa plynu a urobil tak až po 5 mesiacoch, odvolací súd poukazuje na skutočnosť, že porušenie povinnosti je len jedným z predpokladov vzniku nároku na náhradu škody podľa § 420 ods. 1 OZ. V tomto smere z plnomocnenstva datovaného dňom 04. 06. 2019, ktorého platnosť bola obmedzená do 31. 07. 2019 vyplýva, že žalobca

splnomocnil žalovaného na „prepis“ nielen dodávky zemného plynu, ale aj elektrickej energie a vody. Nebolo sporné, že prepis elektrickej energie aj vody bol riadne vykonaný, žalovaný však nijak (rozumne) nevysvetlil, prečo po prevzatí kúpených nehnuteľností nezrealizoval do konca júla 2019 aj zmenu odberateľa ohľadne zemného plynu, ktorú uskutočnil až s odstupom niekoľkých mesiacov žiadosťou o zmenu odberateľa zo dňa 22. 11. 2019. Zostalo nevysvetlené aj to, z akého dôvodu žalovaný disponoval fotografiou, resp. si fotil stav plynomeru koncom októbra 2018 (a tento potom podľa svojho tvrdenia nahlasoval odpočítárke ako vyplýva z jeho e-mailu zo dňa 29. 10. 2018 na č. I. 35 spisu), ak nehnuteľnosti od žalobcu a jeho manželky odkúpil až začiatkom júna roku 2019. Tieto okolnosti si pritom mal súd prvej inštancie ozrejmiť podľa § 150 ods. 2 CSP, t. j. požiadať žalovaného o ďalšie skutkové tvrdenia a rovnako tak aj žalobcu v tom smere, z čoho vyplýva povinnosť, od ktorej porušenia v zmysle jeho žalobného tvrdenia odvodzuje zodpovednosť žalovaného za uplatnenú náhradu škody. Odvolací súd v tomto smere len podotýka, že na základe skutkového vymedzenia nároku žalobcom v podanej žalobe (označenej ako „žaloba o náhradu škody“) sa nejedná o nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia podľa § 451 a nasl. OZ, ale o nárok na náhradu škody podľa § 420 a nasl. OZ. Zmätočné preto bolo nielen citovanie ust. § 451 ods. 1 a 2 OZ žalobcom (jeho právnym zástupcom) v žalobe, ale aj konštatovanie prvoinštančného súdu v napadnutom rozsudku, že „nie je dôvod na náhradu škody a tobôž nie na vydanie bezdôvodného obohatenia podľa § 451 ods. 1 a 2 OZ“ a v neposlednom rade aj odvolacie vyjadrenie žalobcu, že zemný plyn odobral žalovaný a v dôsledku toho vzniklo na jeho strane bezdôvodné obohatenie. Odvolací súd uvádza, že o bezdôvodné obohatenie sa žalovaného na úkor žalobcu podľa § 451 ods. 1 a 2 OZ, resp. § 454 OZ nemôže ísť z toho dôvodu, že žalobca uhradil cenu zemného plynu spoločnosti SPP a nie žalovanému a teda tento nemá aké bezdôvodné obohatenie žalobcovi vydať, resp. žalobca ako odberateľ bol v zmluvnom vzťahu so spoločnosťou SPP až do doby „prepisu“ a preto on (a nie žalovaný) bol povinný menovanej spoločnosti zaplatiť cenu dodaného zemného plynu (čo teda vylučuje možnosť aplikácie § 454 OZ).

16. V nadväznosti na uvedené bude úlohou prvoinštančného súdu v ďalšom konaní po vrátení veci posúdiť či a akú povinnosť žalovaný porušil, či uhradenie sumy 3.143,60 Eur žalobcom spoločnosti SPP bolo priamym dôsledkom porušenia povinnosti žalovaným, t. j. či tu existuje príčinná súvislosť medzi porušením povinnosti a vznikom škody (pričom súd prvej inštancie osobitne posúdi príčinnú súvislosť vo vzťahu k príslušenstvu, ktoré žalobca uhradil na podklade zmluvy v konaní sp. zn. 17Csp/49/2020) a tiež zavinenie. Prvoinštančný súd sa bude zaoberať odvolacím súdom vyššie popísanými skutkovými okolnosťami, ktoré postupom podľa § 150 ods. 2 CSP doplní najmä o zistenia z čoho vyplýva povinnosť, od ktorej porušenia žalobca odvodzuje uplatnený nárok, kto koncipoval kúpnu zmluvu zo dňa 04. 06. 2019 a prečo v jej článku VI bode 4 absentuje uvedenie „prepisu“ aj zemného plynu popri elektrine a vode, z akých dôvodov naopak „prepis“ zemného plynu je spomínaný v plnomocenstve zo dňa 04. 06. 2019, kto koncipoval toto plnomocenstvo, prečo a za akých okolností vznikla fotografia plynomeru z konca októbra 2018, prečo ju žalovaný zasielal odpočítárke, ako to bolo s nahlasovaním stavu plynomeru, kto ho nahlasoval a z akých dôvodov, prečo na predmetnom odbernom mieste nebol od roku 2016 fyzicky odpočítaný stav plynomeru, kde je tento plynomer vlastne umiestnený. Následne na podklade návrhov sporových strán potom prvoinštančný súd prípadne vykoná potrebné dôkazy, aby tak mohol ustáliť, či k predmetnej spotrebe zemného plynu došlo ešte do času, kým kúpené nehnuteľnosti prevzal žalovaný, alebo až následne. V tejto súvislosti odvolací súd ešte dodáva, že bez toho, aby žalobca doplnil skutkové tvrdenia, akým spôsobom malo, resp. mohlo dôjsť k nadmernej spotrebe plynu pri zemných prácach v súvislosti s ktorými bol konateľ žalovaného právoplatne odsúdený za zločin poškodzovania a znehodnocovania archeologického dedičstva v konaní Okresného súdu Zvolen sp. zn. 1T/85/2021, nie je možné sa týmto zaoberať.

17. Z týchto dôvodov odvolací súd zrušil rozsudok prvoinštančného súdu a vrátil mu vec na nové rozhodnutie v rámci ďalšieho konania, v ktorom bude prvoinštančný súd postupovať popísaným spôsobom a odstráni vytknuté nedostatky, pričom nové rozhodnutie riadne zdôvodní v súlade s § 220 ods. 2 CSP, pričom bude mať na zreteli predovšetkým svoju povinnosť nové rozhodnutie zdôvodniť tak, aby bolo konkrétne, jednoznačné a zrozumiteľné, bez zbytočného opisovania priebehu konania.

18. Ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, je súd prvej inštancie viazaný právnym názorom odvolacieho súdu (§ 391 ods. 2 CSP). V novom rozhodnutí rozhodne prvoinštančný súd i o náhrade trov celého, teda aj odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 CSP).

19. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici, ako súdu odvolacieho, pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 CSP nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 CMP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa

predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za neho koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Ak má dovolanie vady podľa § 429 a dovolateľ na výzvu súdu prvej inštancie na odstránenie väd neodstráni vady, následkom neodstránenia väd dovolania je odmietnutie dovolania.